

at han har rimeligvis læst mine Udtalelser i Rigsdagstidende saa mange Gange, at det er gaaet ham, som man jo siger det kan gaa, at man læser en Ting saa ofte, at man bliver forbitret og vred derover. Jeg tror, at han netop i mine Udtalelser har set, at det, jeg sagde, da jeg første Gang havde Ordet i denne Forhandling, er det Korrekte med Hensyn til, hvad der havde været Meningen med Udvalgets Forhandlinger og den Betænkning, der blev affattet over et Forslag om en Alderdomsforsørgelsesanstalt. Jeg vil dernæst sige til det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bøffen), at han havde slet ikke læst de Udtalelser, der faldt fra min Side forleden Dag, thi han udtalte, at jeg var den Æneste her i Salen, der ikke havde gjort en eneste Indvending mod den høitærede Ministers Forslag. Det er ikke Tilfældet, tværtimod. Naar det ærede Medlem vil se hen paa mine Udtalelser, vil han komme til andre Resultater. Sluttelig vil jeg udtale, og jeg skal indskrænke mig dertil, fordi jeg veed, at Tiden er fremrykket, idet jeg jo kjenner det ærede Things Ønske om at holde op omtrent N. 4 — det er jo nu en Regel, der er bleven fastslaaet — at jeg overordentlig vel kan forstaa, at det er de Herrer af Oppositionen i allerhøjeste Grad imod og ubehageligt, at jeg som det tiende Medlem af det Udvalg, der forrige Aar affattede Betænkningen over det omtalte Lovforslag, ikke vilde gaa med til at opfatte Betænkningen paa den Maade, som de Herrer nu vilde opfatte den paa. De maa for mit Bedkommende virkelig erindre, at, naar jeg underskriver en Betænkning, underskriver jeg det, der staar i den, men aldrig vil føle mig bunden ved eller for Fremtiden vil underskrive en Betænkning, fordi mine Medkollegaer ved Siden af kunde tænke noget Andet derved.

Snæl: Jeg vil nu angaaende Indenrigsministerens Ytringer i Anledning af det af mig og Andre fremsatte Lovforslag om Alderdomsforsørgelse sige til det ærede Medlem fra Aarhus, som mente at have opfattet Indenrigsministerens Udtalelse paa rigtig Maade, at det kan ikke være Tilfældet, allerede af den Grund, at den høitærede Indenrigsminister, da han fremsatte denne Udtalelse, sagde: Den tilfredsstiller mig ikke. Hvorledes skulde det da være muligt, at den skulde kunne være i Overensstemmelse med det Lovforslag, som nu er fremsat af Regjeringen, da dette dog maa antages at tilfredsstille Indenrigsministeren; allerede af den Grund kan man se, at den høitærede Indenrigsminister umulig kan have sigtet til et Forslag som det, der nu foreligger. Jeg vil gjentage, at dengang

var der ikke Tale om noget Tilskud fra Staten, og det er meget væsentligt, idet Tilskudet fra Statens Side dengang kun bestod i billige Præmier, hvilket Forslag var umuligt at acceptere, da disse billige Præmier vilde give Alle og Enhver Udgang til billig Alderdomsforsørgelse, hvilket ikke var Meningen, da der kun skulde oprettes en Forsørgelsesanstalt for Trængende.

Falbe-Hansen: Naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Singerslev) mente, at jeg havde ladet en Del af de Indvendinger falde, som jeg var fremkommen med mod Forslaget, da jeg først havde Ordet, da vil jeg opfordre det ærede Medlem til at angive, hvilke disse Indvendinger ere. Jeg veed ikke Andet, end at jeg har fastholdt enhver af de Indvendinger, jeg er fremkommen med, og han maa da sige, hvad det er for Indvendinger, jeg har ladet falde. Jeg kjenner dem ikke. Jeg vil dernæst sige til min ærede Medkollega fra Udvalget, at jeg har forundret mig noget over hans Udtalelser. Ordene i Udvalgsbetænkningen ere, som jeg allerede har sagt, tydelige nok og efterlade i Virkeligheden aldeles ingen Tvivl; og jeg havde endydermere, hvis der overhovedet kunde være Tvivl, udtalt min Opfattelse, inden det ærede Medlem fik Ordet i Onsdags, og han maatte altsaa vide, hvilken Opfattelse jeg havde deraf. Breibelsen var rettet mod mig og et andet æret Medlem af Udvalget. Det er aabenbart ikke præsent for det ærede Medlem, hvad der staar i Udvalgets Betænkning. Det ærede Medlem udtalte nemlig, da han havde Ordet i Onsdags, at han aldrig vilde gaa med til en Begrænsning; men jeg tror ikke, at det ærede Medlem vil negte, at i den Udvalgsbetænkning, som han har medunderskrevet, er der en saadan Begrænsning; paa hvert Punkt er der en saadan Begrænsning, som han siger, han aldrig vil indlade sig paa. Det turde vise, hvorledes det ærede Medlem kjenner den Betænkning, han selv har underskrevet.

Singerslev: Det ærede Medlem, som nu satte sig, opfordrer mig til nærmere at paavise, hvilke Indvendinger mod Lovforslaget, han havde givet Afkald paa. Dette skal jeg være til Tjeneste for en anden Gang. Ja, jeg siger det ikke for at undbrage mig det og haaber nok at komme til at tale derom ved en anden Leilighed. Jeg gik ud fra, at det ærede Medlem ikke fastholdt disse Indvendinger. De bleve imødegaaede meget stærkt, blandt Andre af mig og af et andet æret Medlem, og da nu det ærede Medlem ikke svarede derpaa, saa tillod jeg mig at an-